

[Horn.]

handling, skal jeg paa mit Partis Vegne give den varmeste Tilslutning til det foreliggende Lovforslag i dets Helhed. Det er med Stolthed, vi igennem de fem lange Aar har sunget Liniernerne i Drachmanns Sang, Sømændenes egen Digters Sang, hvor der staar:

„støt staar den danske Sømænd
paa Havet sin Vikingvagt.“

Saadan har det netop været for os i disse lange Aar, hvor Sømændene har været adskilte fra Hjemmet, og allerstærkest følte vi den Indsats, de har øvet, og Stolthed derover, da de Allierede gav vort Flag Plads ved Siden af de andre, som kæmpede for at skabe Frihed paa Havene — en Anerkendelse, som vore tapre Søfolk har skaffet hjem ved deres Indsats. Medfølelsen rørte vore Hjerter, hver Gang vi hørte om Tabene af danske Søfolk og af danske Skibe, men vi hentede samtidig med denne Smerte en Trøst og en Kraft og tog Eksempel af vore frygtløse Landsmænd, som ude i det fjerne øvede denne Gerning, ikke alene for sig selv og deres, men øvede en Indsats for det Land, de er rundet af. Hvem mindes ikke, naar vi i Radioen, navnlig ved Juletid, hørte om de Hilsener, der blev udvekslede, og allerstærkest vel, naar vi hørte Udsendelserne af Hilsener fra Sømændenes Julefester her i København, hvor Børnene bragte deres Hilsener til Fader langt derude i det store ukendte; da sagde vi ofte til os selv de samme Ord, som Handelsministeren i Gaar udtalte her: De skal ikke blive glemt, hverken de, der vendte tilbage med Livet i Behold, eller de, som blev derude, eller deres efterladte, hvor der nu staar en tom Plads i Stuen. Store Savn har disse Mænd og deres Paarørende lidt ved den lange Adskillelse fra Hjemmet. Derfor hilser vi med Tilfredshed det Forslag, som her sætter Handling bag Ordene om, at de ikke skal være glemt. Jeg tager de Slutningsbemærkninger, som fremkom i Forelæggelsestalen om, at anden Lovgivning forberedes for Søfolkene, som et rimeligt Tilsagn om at løfte den danske Sømandsstand op paa den Plads, hvortil den har gjort sig fortjent, og som Udviklingen berettiger den til under Hensyntagen til dansk Søfarts Muligheder i Efterkrigstiden, og hvor vi helst som paa en Række andre Omraader maa gaa foran og vise Vej.

Forslagets enkelte Bestemmelser ligger jo paa Linie med, hvad man har anset for nødvendigt og rimeligt, og hvad andre Lande giver Søfolkene og deres Paarørende som en fortjent Paaskønnelse for den lange

Adskillelse fra deres Hjem, og vi glæder os over de straalende Barneøjne, der nu i disse og de kommende Dage skal modtage deres Fader, som de maaske daarligt kender, men om hvem de ved, at han hører til Rigets bedste Mænd.

§§ 1, 4 og 5 fastsætter de Ydelser, der er Tale om: fri Hjemrejse med Hyre, og de dertil hørende Tillæg, Erstatning ved Ulykkestilfælde og i Tilfælde af Forlis og indtil 3 Maaneders Ferie. Det er en beskeden og rimelig Tak for de Afsavn, som vore Søfolk nu har maattet lide i de Aar, der er gaaet. Forslaget indeholder som en Række andre Love, der omfatter Ting, som har med Krigstiden at gøre, en Uværdighedsbestemmelse. Den maa anses for særdeles rimelig, men det er sikkert ganske faa, der falder ind herunder — den Stolthed kan Sømændene ogsaa have med. I øvrigt er vist nok alle Forhold dækket af Lovens Bestemmelser, der har en Smidighed, som nok skulde kunne muliggøre en Administration, der øver Ret til alle Sider.

§ 6 omtaler de Ulykkes- eller Døds-tilfælde, som maatte være sket under fremmed Flag, og stiller dem, der er ramt af Ulykken, eller efterladte efter dem, der ikke maatte vende tilbage, saadan, at de ikke bliver ringere stillede, end de vilde være blevet, hvis Ulykken skulde bedømmes efter dansk Lov, hvilket ogsaa maa kaldes ret og rimeligt.

Jeg vil haabe og tro, at de, der i den kommende Tid skal beskæftige sig med Sømændenes Forhold saavel som andre Forhold, der skal bringes i Orden efter Krigen og Besættelsen, vil tage rimelige Hensyn og se velvilligt paa de Problemer, der skal løses. Eventuelt kunde der blive Tale om Efterhyre til dem, som ikke uden videre kan vende tilbage og ikke tilhører nogen Arbejdsløshedskasse, og om Tilbagebetaling af ydede Forskud. Der kan ogsaa blive Vanskeligheder med Skatteforhold, som kan komme til at virke meget stærkt, hvis det alt sammen bliver samlet paa eet Aar, sammenholdt med det Forhold, at de skal betale Skat ude. Jeg henstiller, at man ved den Lovgivning, der forberedes, tager disse Ting med i Overvejelserne og andre Ting, der maatte være at overveje, saa Sømændene faar den Behandling, som Folket ønsker de skal have efter deres Indsats.

Jeg forstod paa den højtærede Handelsministers Udtalelser ved Fremsættelsen, at der allerede med Hensyn til Medlemskab i Arbejdsløshedskasser er truffet en Ordning mellem Arbejds- og Socialministeriet